

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
ПОСЕБНО ОДЕЉЕЊЕ
Кж1 Пo2 5/14
Дана 02.12.2015. године
Б Е О Г Р А Д

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ПРЕТРЕСА ПРЕД
ДРУГОСТЕПЕНИМ СУДОМ У ПРЕДМЕТУ Кж1 Пo2 5/2014
ОД 02.12.2015. ГОДИНЕ

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Добар дан свима. Јел у реду са снимањем, јесте, може. Може. Хвала. Дакле ово је наставак претреса који је почeo 23. септембра. Да констатујемо ко је дошао. Дакле, на претрес су приступили заменик Тужиоца за ратне злочине колега Петровић, брањиоци Дозет Ђорђе и Вања и вештак Јовичић Слободан, окривљени није приступио, само да појасним око начина позивања да не би било проблема с обзиром да као што знаете у овом предмету је претрес био заказан за 25. новембар брањиоци су обавестили суд да су спречени службено тада и о томе су пружили доказе и због тога смо ми овај претрес одложили за данас. Брањиоци су поднеском којим су тражили одлагање претреса преузели обавезу да ће обавестити окривљеног о дану и часу претреса. Изволите колега.

Адвокат Ђорђе Дозет: Окривљени је обавештен и до јуче је имао намеру да дође међутим опет здравствено стање га је спречило да се данас појави, ми смо сагласни, односно предлажемо да се и без његовог присуства настави главни претрес.

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Добро хвала, тужиоче?

Заменик Тужиоца за ратне злочине Милан Петровић: Обзиром да његово присуство није обавезно предлажем да се одржи претрес. Хвала.

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Добро. Суд доноси решење да се претрес одржи. Наставак претреса од 23.09.2015. године. Данас ћемо, као што смо већ и раније рекли, саслушати вештака Јовичић Слободана. Изволите господине Јовичићу. Добро, прво формално да видимо, добар дан.

Вештак Јовичић Слободан: Добар дан.

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Подаци су исти претпостављам...

Вештак Јовићић Слободан: Потпуно исти.

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Нема никаквих измена у подацима, знате да ћемо Вас данас саслушати као вештака поводом налаза и мишљења које сте доставили суду и везано за исказе које сте давали током овог поступка, а њих сте давали да вас подсетим у три наврата. Јел тако, јел се сећате? 02. априла, 27. априла и 28. маја 2009. године?

Вештак Јовићић Слободан: У реду је.

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Добро. Дакле, ми смо овде, као што знате ово је сада претрес пред другостепеним судом, у поступку где одлучујемо о жалбама и ми смо сматрали да требамо да отворимо претрес да би смо између осталог саслушали и Вас ради неких појашњења везано за Ваш налаз и мишљење и исказе које сте дали током досадашњег поступка. Ја мислим да је на ранијим претресима у потпуности било разјашњено све оно што је можда могло да буде, ајде да кажем, спорно везано за налаз и мишљење, неке Ваше коментаре и тако даље. Оно што смо ми сматрали да је битно и да треба мало да се разјасни јесте везано за акустичку анализу пуцњаве коју сте дали, Ви дакле, мислим сви смо упознati са тим, дакле пре масовне пуцњаве чују се три рафала, како сте рекли и касније практично заједно са масовном пуцњавом она почиње са два, јел тако, ако сам добро схватио рафала једним кратким и једним дугим и заправо онда се продужава. Ваш налаз је такође да је први рафал који је испаљен испаљен, ајде да кажем, из позиције мировања, негде између зграда, као и четврти, они којима почиње масовна пуцњава а да су ова прва два, друга два, односно други и трећи испаљени у покрету. Ово је просто једно мало подсећање осталих, Ви претпостављам се тога и сећате. Дакле Ви сте овде везано за анализу ове пуцњаве, дакле, акустичку анализу користили два снимка и указали сте да постоје неке разлике између та два снимка, односно онако како се чује везано пре свега за први и четврти пуцањ, па да сте чистили онда тај снимак и да сте дошли до овог закључка који сам напред рекао. Дакле, ја бих Вас прво питао, с обзиром да сте Ви преслушавали снимке и почиње заправо, Ваша анализа почиње од тренутка када се чује та пуцњава. Питање је за Вас да ли можете да нам кажете сада да ли би евентуално нека пуцњава на другим местима, дакле не на самој раскрсници Брчанска Малта, могли да се чују на тим снимцима, уколико је било пуцњаве и на другим локација, с обзиром на то јер колона је доста дугачка.

Вештак Јовићић Слободан: Да. Сећам се апсолутно те анализе зато што је та ситуација у оном акустичком смислу јер ја као професор електротехничког факултета баш у домену техничке акустике имам, ајде да кажем, богато истраживачко искуство. Међутим, ова ситуација је била за мене веома интересантна, интриганта, ајде могу тако да кажем јер нисам имао прилике такву једну акустичку ситуацију претходно да анализирам, зато сам и обратио посебну пажњу на тај сегмент анализе у овом вештачењу. Видите, ако се добро

сећам, снимци су снимани са камерама са доста велике удаљености и ово што сте Ви упитали управо има потпуно смисла јер практично микрофон, као електроакустички претварач, он сима све у амбијенту. Према томе, он не врши никакву сепарацију било каквог звука него све сима, тако да се у снимку налази све оно што је у природи тада се дешавало тог тренутка и јасно је да је микрофон симао потпуну амбијенталну буку, то значи и цвркот птица и покрете возила и све пуцње који су се дешавали у том периоду, у том интервалу који је интересантан за ово вештачење. Оно што јесте интересантно да у тренутку када је почела та прва пуцњава постојала је велика бука на улици због колоне која се кретала и наравно први пуцњи који су се појавили у снимку, то је први рафал, он је био прилично маскиран том буком колоне возила. Следи други, трећи рафал, четврти рафал и онда креће масовна пуцњава после тога. Наравно захваљујући ова два снимка која су ми била доступна, један је био квалитетнији, један је био мало лошији и захваљујући том квалитетнијем снимку ја сам био у ситуацији да ту анализу направим и да направим на неки начин сепарацију те прве пуцњаве у односу на осталу амбијенталну буку и показало се недвосмилено, то је све чиста што каже она објективна анализа у смислу обраде акустичког сигнала. Наравно то све иде преко рачунара и уз помоћ рачунара. Имао сам јасну, јасно издвојене те прве рафале, значи та прва четири рафала која сте и Ви поменули. Дубљом анализом у различитим доменима и суспектралном енергетском и тако даље домену, то је питање сад обраде сигнала, уочио сам да су веома сличног карактера, први и четврти рафал, а да су други и трећи рафал, у временској дистанци, први, други, трећи, четврти да се разумемо, а да су други и трећи рафал веома слични. У спектралном домену та сличност је била изузетно велика, у оном смислу како у обради сигнала ми третирало ту врсту анализе сигнала и сличност. Наравно, то ми је указало да први и четврти рафал су испаљени са одређене позиције, док други и трећи са друге, значи различите позиције. Оно што јесте интересантно било мени и одмах сам уочио да рецимо сваки од тих рафала има четири или пет пуцња, значи то су кратки рафали. У овом интервалу времена, када сам ја то анализирао, консултовао сам и једног вештака из војске по питању баш ајде оружја и пуцњаве и тако даље да не будем ја ту што каже на неки начин, нисам у том домену војске и оружја меродаван. Но, ради се о кратким рафалима. Оно што јесте било мени уочљиво јесте да су ти импулси, ти пуцњи у оквиру рафала, тих четири и пет пуцњева за овај други и трећи рафал били доста јасни у снимку.

Председник већа-судија Омер Хацимеровић: Извините што Вас прекидам. Само да Вас вратим на моје питање. Ви сте то објаснили све у свом налазу и мишљењу и касније када сте давали исказ, саслушани везано за то на основу чега сте утврдили и закључили ово што нам данас говорите да је било. Моје питање је било с обзиром да читав снимак, ако сам добро схватио, и акустички, у акустичком смислу посматран, не почиње тим првим рафалом какав год да је он, него почиње каже тангентованом буком. Дакле, моје питање је да ли би у тој ситуацији, уколико је било пуцњаве и на неким другим

локацијама, а не само на локацији коју је снимала камера, и самим тим и звук, да ли би се то чуло. То је моје питање. Дакле, да ли је могуће да је било пуцњаве и на неким другим местима, да ли би то морало да буде регистровано, просто не знам, то је питање.

Вештак Јовићић Слободан: Добро, разумем, кратко ћу одговорити. Наравно, ово што сам рекао микрофон све снима, према томе он би снимио и то да је било, међутим у снимку није било пре ова четири рафала није било друге пуцњаве. Ја нисам идентификовао другу пуцњаву. Значи пуцњава почиње са првим рафалом.

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Добро. Значи није, моје питање, а да је било негде и на којој даљини да ли би то морало да се региструје?

Вештак Јовићић Слободан: То би се регистровало, питање је сада удаљености тог пуцња ако би се негде десио или пуцњаве све једно до микрофона, према томе камере су биле усмерене према колони и ти акустички догађаји...

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Добро. Дакле у оном правцу у ком региструје звук камера чуло би се да је било пуцњаве.

Вештак Јовићић Слободан: Да.

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Можете да кажете који је тај опсег или да просто ја не знам.

Вештак Јовићић Слободан: Пазите и у цеој каснијој и свим каснијим догађајима било је то грдно много пуцњаве и тако даље, значи, микрофон на камери је снимао све то и то се дало чути, значи у том неком домену, ајде целе те сцене која је била у видео домену.

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Добро.

Вештак Јовићић Слободан: Према томе, ајде то је можда било пар стотина метара, значи у том неком кругу микрофон би сигурно снимио.

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: У ком кругу отприлике?

Вештак Јовићић Слободан: Па слушајте, то сад ајте

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Да ли можете, ја не знам па питам.

Вештак Јовичић Слободан: То сада иако би одавде са прозора микрофон снимао све зависи од интензитета пуцња, може пуцање на Авали да се дододи па би што каже ако је интензиван микрофон би то снимио, све зависи колико је пуцањ изнад те амбијенталне основне амбијенталне буке тој енергији довољан да побуди микрофон и да он сними то.

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Добро.

Вештак Јовичић Слободан: Значи од интензитета пуцња би зависило да ли је он снимљен на километар, на 100 метара или већ како.

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Добро. Следеће питање би било везано управо за Ваш налаз и за овај први пуцањ, сад се враћам на тај први пуцањ, Ви сте рекли на који начин сте идентификовали да је то пуцањ, дакле оно што је неспорно дакле Ви закључујете да тај први и четврти пуцањ су испаљени из стајаће позиције, дакле не у покрету, да постоји, и онда сте објашњавали због еха и због чега закључујете заправо да је из те позиције, дакле стајаће и негде између зграда или у згради итд. због еха, моје питање јесте, с обзиром да између осталог у делу када сте саслушавани Ви сте рекли први и четврти пуцањ испаљени су са једног места, где је то место не могу да тврдим јел тако, дакле моје питање је следеће да ли је могуће да тај први пуцањ није испаљен са места које снима, дакле да ли је могуће да тај први пуцањ није уопште испаљен ту на Брчанској Малти, на тој раскрсници, него да он долази са неког другог места.

Вештак Јовичић Слободан: Пазите, то је добро питање, интензитет и карактеристике пуцња првог и четвртог су веома сличне, то није спорно, карактеристике, фине карактеристике које сам ја идентификовао у тим пуцњевима указују да се он стварно дешавао не са правца линије кретања колоне него са стране. Зашто. Зато што су сви ти пуцњи били ајде да кажем размрљани због ефекта еха реверберације простора, зграда итд. Интензитет та два пуцања у односу на овај интензитет другог и трећег, које ја кажем да је из покрета испуцано, се не разликује много, то значи да је интензитет пуцњева био веома сличан, према томе то се дешавало у том ајде да кажем микро амбијенту гледајући, што каже, целу раскрсницу у ширем смислу. Оно што нисам узвештају навео али то је што каже мој истраживачки део посла, ја сам целу ту ситуацију, ајде што каже знатијеља ме натерала, симулирао у оном акустичком домену, значи целу ту једну улицу сам симулирао и пуцње у покрету да видим шта ћу у тој симулацији, у оном теоријском смислу понашања акустичких сигнала у таквим ситуацијама, добити. Добио сам исте резултате као што сам нашао и у снимцима овим реалним снимцима, према томе на тај начин сам потврдио да сам потпуно у праву да су други и трећи рафал испаљени у покрету, то је мени био основни што каже и мотив и доказ да је то тако урађено. Ово што Ви питате да ли је могуће да су овај први и четврти рафал испаљени негде из друге улице или већ, то би било сасвим другачијег карактера у оном смислу

карактеристика самих импулса који би ми указивали да је то рецимо испаљено са неког удаљеног места или са, не из те непосредне микро околине ајде да тако кажем, ту где се та пуцњава одиграла по свим овим карактеристикама.

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Ако добро схватам Ваш закључак јесте да је тај први пуцањ, а касније четврти, су испаљени управо ту на раскрсници Брчанска Малта и да нису неки звуци који долазе са места које камера ајде да кажем у оптичком смислу није снимала.

Вештак Јовичић Слободан: Да, са те исте позиције је испаљено, слично мислим то микро окружење ја сам тако формулисао.

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Добро, а у чему би била разлика да су испаљени са неког другог места.

Вештак Јовичић Слободан: Па била би разлика у самим карактеристикама пуцњева у оквиру рафала. Ово што сам рекао да је постао тај, покушавам сада да што једноставније објасним, ако је рафал испаљен ту са стране испод зграда, поред зграда итд. онда постоје те рефлексије звука и то микрофон све снима, значи тамо где је испаљен хитац долази директан звук долазе и разни рефлектовани звуци, све се то сабира у микрофону и на тај начин ја не добијам чист онакав један импулс као пуцањ него добијам више тих рефлексија сабраних и то је размрљани импулс. Ако би се то дешавало негде са стране мало удаљено та размрљаност би била много већа због саме пропагације акустичког таласа кроз ваздух, има ту сада дифракције, рефракције, рефлексије итд. то су сада неки појмови из акустике, поготово што би се сада то дешавало између већег броја зграда где би то било много више тих рефлексија, самим тим карактеристике у том смислу тог и таквог импулса пуцња би биле сасвим другачије у односу ово што се ту дешавало непосредно на том локалитету.

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Дозволите сада да ја то својим речима препричам, просто попшто смо ми лаици, дакле просто бих рекао, дакле на основу интензитета размрљаности, ајде да кажем, тог звука код првог пуцња Ви закључујете да је то било ту јер би тај интензитет, ајде да кажемо, више је био размрљан звук да се то десило негде другде даље, а не на самој раскрсници.

Вештак Јовичић Слободан: Није само у питању интензитет, ту су у питању и друге димензије таквог акустичког сигнала, сигурно би биле различите и ове спектралне карактеристике, има и других још што каже карактеристика које у обради сигнала могу да се извуку, то су ајде сада примене математичких алгоритама, нека друга обележја која би показала такође разлику таквих сигнала, значи пуцњава непосредно ту негде на локалитету или неког удаљеног.

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Добро. Хвала. Само толико. Чланови већа.

Члан већа-судија Миодраг Мајић: У којој мери интересује ме, пошто причали смо и о могућности да негде другде допре звук итд, квалитет микрофона сигурно утиче у одређеној мери на ово што сте нам говорили али у којој мери разлика у квалитету микрофона може да утиче на овајак или сличан налаз, да ли то може довести до потпуно другачије ситуације или је само питање у неким нијансама, не знам да ли сте ме разумели.

Вештак Јовичић Слободан: И то је лепо питање, хвала. Пазитс, ради се о професионалним уређајима, камерама које су то снимале, према томе и микрофони су квалитетни, ја не сумњам у квалитет микрофона у погледу снимања амбијента. Оно што јесте кључно овде јесте да је са истим микфороном, пошто је реч о истим снимцима који су анализирани са истим микрофоном, сниман и први, други и трећи ..., значи цела појава ајде да тако кажем генерално, микрофон може да буде и другачијег квалитета али пошто се ради о импулсним појавама онда квалитет микрофона је ту небитан, чак и да је лошијег квалитета микрофон, анализа би показала исте ове резултате, тако да микрофон не игра овде никакву улогу у том смислу.

Заменик Тужиоца за ратне злочине Милан Петровић: Ја бих се само вратио на један део Вашег налаза па бих молио да ми то појасните, а односи се на по Вама да један део главни дешавања на Брчанској Малти није снимљен, односно не налази се на снимку тачније речено, колико сте Ви сигурни у томе да тога заиста нема и нема га у обиму од 6 минута ако се не варам да Ви са тиме оперишете у свом налазу и из чега Ви то закључујете.

Вештак Јовичић Слободан: Пазите, из оних снимака који су били мени дати и доступни једноставно на самим снимцима је постојала и она ознака времена, негде јесте негде није, у неком снимску је, колико се сећам ако можда грешим, у једном од снимака или можда два је било време назначено, па после није било назначено итд, но оно што је чињеница мени гледајући сада амбијент и шта се дешава на самој раскрсници просто видите иде колона и не дешава се ништа даље просто прекид постоји, па онда се виде запаљена возила итд, значи поред, ако се добро сећам, оног возила прве помоћи јоп два камиона шта већ беху која су била у пламену у датом тренутку, е пре тога не постоји никакав снимак, видео доказ пристизања оног другог дела колоне, е сада када сам узео и анализирао то знам та времена која су назначена на снимцима и упоредио их видео сам тачно да недостаје један временски интервал који се поклапа управо са тим сценама на раскрсници које недостају, у логичком низу простор кретања такве једне колоне. Тај недостатак видео записа је ето потврђен том анализом времена и тих временских интервала који су били назначени на самим снимцима и када сам прерачунао, сабрао, одузео видео сам да негде око 6 минута интервала времена не постоји у приложеним снимцима који се

поклапају са логичким следом низа догађаја који би посматрач могао очекивати да нормално види. Према томе, то је недостајало у тим снимцима.

Заменик Тужиоца за ратне злочине Милан Петровић: Ако дозволите још само једно питање у вези са тим, Ви сте направили касније на крају свог налаза и анализу говорног материјала, у тој анализи говорног материјала постоји подatak да једно лице саопштава када је то почело и колико времена, јел се то поклапа са овом Вашом анализом.

Вештак Јовићић Слободан. Да.

Заменик Тужиоца за ратне злочине Милан Петровић: Добро. Хвала.

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Добро.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ја бих имао само једно питање које је везано за Ваше испитивање на главном претрёсу када сте дали завршни став о том Вашем техничком налазу па сте рекли да вам то изгледа на ситуацију да су два човека спремна за дејство, нашли се очи у очи па ко први опали. Јел остајете и даље код тога што сте тада рекли.

Вештак Јовићић Слободан: Не сећам се да сам то рекао.

Адвокат Ђорђе Дозет: Управо то сте рекли.

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Само, извините колега што интервенишем, хтео сам само да кажем да се вештак о томе изјашњавао, постоји записник, али управо са примедбама које сте Ви стављали током претреса, вештак се не изјашњава о стварима које нису из домена његове струке, вештак је определио временске интервале када је један када други, трећи, тако да мислим да ово питање не би требало да вештак о томе одговара, мада се он изјаснио, то постоји у записнику.

Адвокат Ђорђе Дозет: ОК. Дакле, онда ја само стављам опаску, дакле, не ни примедбу, него сам сагласан са тим његовим ставом, на шта то личи, то и мени на то личи. Хвала.

Председник већа – судија Омер Хациомеровић: Хвала. Да ли има још неких питања за вештака?

Адвокат Ђорђе Дозет: Извињавам се. На питање судије Мајића о квалитету микрофона, да ли квалитет микрофона опредељује и то шта ће снимити, шта ће бити снимљено, на који начин на то шта ће бити снимљено, односно шта ће ући уопште у опсег чујности микрофона, зависи конфигурација терена и удаљеност нечега, некаквог звука, односно извора звука.

Вештак Јовићић Слободан: Пазите, да се разумемо, микрофон је електроакустички претварач. Шта то значи? Да акустичке вибрације у амбијенту он претвара у електрични сигнал. Какве су те акустичке вибрације, ког порекла, одакле долази итд., микрофон не може да разлучи. Он све снима, просто то је такав претварач који снима и наш глас, између осталог. Према томе...

Адвокат Ђорђе Дозет: Ми се нисмо разумели..

Вештак Јовићић Слободан: Можда.

Адвокат Ђорђе Дозет: Можда, ја говорим о нечему колико на то шта ће се уопште чути, шта ће ући у ту амбијенталну буку о којој Ви говорите, зависи конфигурација терена на којој се некакав догађај дешава и удаљеност нечега. Дакле, ми сад ако чујемо, односно ако се нешто дешава у Лазаревцу, нема микрофона који ће то чути, нити ћемо ми то чути. О томе говорим, не говорим о дистанци Лазаревца, него уопште.

Вештак Јовићић Слободан: Разумем, разумем. Оно што сам малопре рекао, као електроакустички претварач, микрофон има ту неку своју мембрани која је побуђена звучним таласима и наравно он има своју осетљивост. Врло тих звук не може да покрене мембрани, чисто као механички елеменат, ајде да тако кажем. Према томе, сваки микрофон има своју осетљивост. Испод те осетљивости он не снима ништа. Изнад тога он све снима. Према томе, он може да сними све у амбијенту, сваки звук у амбијенту који је изнад те његове осетљивости и сваки звук који може да га побуди.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли то значи да се на технички начин не може искључити да се нешто дешавало изван зоне те осетљивости микрофона?

Вештак Јовићић Слободан: Па, то могуће да се дешавало ако је, што каже, на довољној удаљености, не може енергетски тај звук да побуди микрофон и да сними да буде снимљено...

Адвокат Ђорђе Дозет: Хвала. Немам више питања.

Председник већа – судија Омер Хациомеровић: Добро, овде баш ја мислим да је то чисто стилски и технички намештено, што је логично нормално, дакле овде није битан само микрофон, него простирање звука.

Вештак Јовићић Слободан: Тако је.

Председник већа – судија Омер Хациомеровић: Да, на простирање звука, како схватам, утиче удаљеност, утиче конфигурација терена итд. Добро, то је, толико можемо да закључимо који, који нисмо.... Добро, хвала. Да ли још

има неко питање за вештака?

Адвокат Ђорђе Дозет: Не.

Председник већа – судија Омер Хациомеровић: Добро, онда сте сагласни да вештак може да оде, да нема потребе. Добро. Хвала господине Јовичићу, ми смо завршили за данас за Вас, Ви ћете нам доставити трошковник.

Вештак Јовичић Слободан: Хвала.

Председник већа – судија Омер Хациомеровић: И то је то.

Вештак Јовичић Слободан: Хвала Вам.

Председник већа – судија Омер Хациомеровић: Добро, дакле саслушањем вештака Јовичића и претходно Стојковића, суд је извео оне доказе за које је сматрао да је потребно извести током овог претреса пред другостепеним судом. Да ли странке, односно тужилац и браниоци имају неких предлога других?

Заменик Тужиоца за ратне злочине Милан Петровић: Нема предлога.

Председник већа – судија Омер Хациомеровић: Браниоци?

Адвокат Ђорђе Дозет: Одбрана има. Ми смо на главном претресу пред тај 02. децембар 2013. године, дакле, на данашњи дан, само пре две године, изнели одређене предлоге који су одбијени, а о којима одлука није образложена у пресуди. Дакле, то је нешто на шта смо се позивали у жалби, то је нешто што је изведене као доказ, односно уведено у доказе на седници, односно на главном претресу пред Апелационим судом поводом оне прве првостепене пресуде. Ја ћу из формалних и материјалних разлога поново предложити да и ово веће изврши увид у те документе, а ради се о следећем: одлука суда у Вестминстеру у предмету „Влада Републике Србије против Ејупа Ганића“ од 27.07.2010. године, са посебним нагласком на тачку 36 ове одлуке. Наиме, ради се о оном фамозном Споразуму који, како рече колега тужилац, постоји, односно не постоји. Друго, допис са изјашњењем о карактеру оружаног сукоба и зарађеним странама у Босни и Херцеговини у периоду у питању, потписан од стране Тужиоца за ратне злочине Владимира Вукчевића и министарке правде тадашње, Снежане Маловић, у енглеској и српској верзији, са пропратним дописом амбасадора Србије у Лондону др Дејана Поповића од 10.06.2010. године. На трагу тога, дакле, ради се о карактеру сукоба, о чему је у крајњој линији на основу тог документа или је тај докуменат последица става оптужнице и оне првостепене пресуде, речено да се ради о међународном оружаном сукобу, на трагу тога предлажем, односно достављам суду оптужницу овог истог Тужилаптва, потписану од стране надлежног тужиоца, односно господина Владимира

Вукчевића, Кто.бр.1/15 од 20.10.2015. године, где се у уводу чињеничног описа каже „Што су у време унутрашњег, немеђународног сукоба на територији Републике БиХ, који се водио у периоду април '92.-децембар '95., између Војске Републике Српске и МУП-а Републике Српске с једне и Армије и МУП-а са друге стране“, па тако даље, и тако даље... дакле, говорим само о карактеру сукоба који се одвијао, да и Тужилаштво има различити став о каквом се карактеру сукоба ради, самим тим и примени одређених одредби међународног права. Дакле, са нашом основном тезом одбране то нема везе, али чисто правно и коректности ради, ја ћу Вам дати овај примерак оптужнице, да ли ћете извести као доказ или не, то остављам наравно суду на оцену. Затим, опет везано за споразум који постоји, односно не постоји, а и даље егзистира у оптужници, извештај генералног секретара Уједињених нација од 30.05.'92. године, с посебним освртом на тачку 2 овог извештаја, то је исто један од докумената који је веће Апелационог суда у оном првом сазиву већ извело као доказ, затим фонобелешке са разговора Бранка Костића, Благоја Адића, Алије Изетбеговића у Скопљу 26. април '92. године, који је наводно део тог Споразума, односно није део тог Споразума, што је такође изведено на оном првом сазиву Апелационог суда и наравно, напомињем да су ови документи 07.02.2006. године уведени као доказни предмет Д333.5 током суђења Слободану Милошевићу пред Хашким трибуналом и то на захтев самог Слободана Милошевића.

Председник већа – судија Омер Хациомеровић: На које околности је то?

Адвокат Ђорђе Дозет: На околност врсте и карактера сукоба на БиХ, односно постојања или непостојања Споразума државе Савезне Републике Југославије са Босном и Херцеговином. Тада споразум и даље егзистира у оптужници односно и у пресуди као нешто што се ставља на леђа Илији Јуришићу.

Председник већа – судија Омер Хациомеровић: Хвала, тужилац, пардон да ли има још неких предлога одбрана.

Адвокат Ђорђе Дозет: Нема.

Председник већа – судија Омер Хациомеровић: Добро, хвала изволите колега.

Заменик Тужиоца за ратне злочине Милан Петровић: Одлука Вестминстерског суда у Лондону између државе Републике Србије коју је заступало Тужилаштво Уједињеног краљевства против Ејупа Ганића никако не може бити, јер је то поступак екстрадиције, одакле никако не може бити ни од какве користи у овоме предмету, па ни о томе да ли је постојао или није постојао споразум између Савезне Републике Југославије и представника Генералштаба Савезне Републике Југославије са једне стране и друге стране Алије

Изетбеговића као председника представништва Босне и Херцеговине, о томе да је тај састанак 26. априла у Скопљу био не спори ниједна страна, да је било и каквог споразума, ми смо, Тужилаштво је извлачило из чињеничног понапашања једне и друге стране, једна страна је СРЈ и Генералштаб који о томе извештава не само другу страну него и међународне чиниоце који су се налазили у Сарајеву, дакле Уједињене нације, а о томе говори и извештај Војно безбедносне агенције Војске Југославије који је достављен суду да је до тог споразума дошло, да је њега било али да је писмени документ загубљен након што је бомбардован Генералштаб у Београду, што се тиче карактера оружаног сукоба у Босни и Херцеговини, како се третира у једној, а како је третиран у овој оптужници, мислим да нема битне разлике за решење кривично правне ствари која је овде предмет суђења из једног разлога што је реч о дакле две оружане снаге, две државе, па је зато третиран као међународни оружани сукоб, а у овој новој оптужници дакле реч је о снагама два народа унутар једне државе и третиран је тако, али то је дакле став који нема везе са овим, па се због тога овоме противим.

Председник већа – судија Омер Хациомеровић: Хвала лепо, ми ћемо сада одлучити.

Адвокат Ђорђе Дозет: Колега тужилац, односно колега заступник оптужнице у овом предмету је на седници Апелационог, односно на главном претресу пред Апелационом већем у овом првом предмету децидан је био да споразум у материјалном смислу односно писмени споразум никада није потписан нити постојао, па опет сада имамо то споразум је био дакле није био.

Председник већа - судија Омер Хациомеровић: Хвала, ми ћемо сада одлучити о вашим предлогима о неким правним питањима која су овде чини ми се постављена, по логици ствари одлучити, сада ћемо проценити шта је то што евентуално треба усвојити или одбити пошто нема сагласних предлога, ја вас молим да изађете, сачекаћете пет минута само да веће одлучи о предлогима.

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Добро, суд је разматрао предлоге и донео решење да се одбију предлози браниоца за извођење ових доказа које је навео сматрајући да се ради о правним питањима, а донекле чињенична питања која су овде покренута нису од значаја, да је већ расправљено до сада. Добро, да ли има неких других предлога. Суд доноси решење да се упозна са садржином ако се слажете, јер сматра неко да треба нешто после да читамо, не, дакле да се упозна са садржином до сада изведенih доказа током првостепеног поступка и другостепеног, у складу са одредбама члана 403, 405 и 406 ЗКП-а. Јел има још евентуалних неких предлога, других предлога за допуну доказног поступка нема, доказни поступак је завршен. Реч странака. Изволте, прво жалилац, ко је поднео жалбу, изволите колега.

Адвокат Вања Дозет: Не знам колико имамо времена.

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Па знате шта, ја мислим да не би то требало да траје дugo, с обзиром да...

Адвокат Вања Дозет: С обзиром да моја завршна реч би се у суштини свела на понављање жалбе коју сам већ пред вама изнео, али чисто бих поновио пар само неких детаља. Један је што се тиче постојања перфидије, то је ово веће констатовало у Кж решењу, па сам касније ја то образлагао поново у жалби, па сматрам да нити једног доказа има да је постојало поверење између ове две зарађене стране. А да је много доказа изведенih који указују на то да није никако ни могло постојати поверење, то је исказ Милета Дубајића који каже да Меши ништа није веровао, то је чињеница да је Миле Дубајић са собом водио живог човека таоца или ајде да кажем гаранцију да му се ништа неће десити, то је налаз и мишљење и исказ вештака Јовичића о временском размаку између ових пуцњева да кажем на колону и из колоне, и то је исказ свих сведока општећених у овом предмету који су се изјашњавали о томе да је неколико дана пре овог догађаја, па и на дан самог догађаја, по касарни пуцано из снајпера. Дакле, не могу ја имати поверење у неког ко у мене пуца из снајпера и не могу имати, односно не говори о томе да имам поверење у некога ако сам у року од мање од пола секунде успео да закочену пушку између ноће извучем и узвратим паљбу. Друга много битнија ствар што се тиче самог Илије Јуришића је то у ком моменту је он у односу на општу пуцњаву изговорио у етар речи "На ватру одговорити ватром" о томе су се изјашњавали сведоци који су једини могли уопште да чују ко изговара и у ком моменту изговара ове речи, то су ови командири јединице који су били стационирани у зони кретања колоне и ова два човека који су били у самој колони, сви су се изјаснили да речи које је Илија Јуришић изговорио су изговорене када је пуцњава већ увек почела, те да његове речи нису имале никаквог утицаја нити на почетак, нити на ток, нити на крај пуцњаве. У вези са тим је и вештак Стојковић, који је овде саслушан, такође рекао дакле да инцидент, када се већ десио, да никаква наредба не може вити бити од утицаја да га спречи или смањи интензитет те пуцњаве. Мој став је дакле, што је такође и вештак потврдио, а потпуно се уклапа и са исказом вештака Јовичића који је данас саслушан, дакле овде је неко, да ли случајно да ли намерно, са циљем да се деси управо шта се овде десило, испалио тај један рафал и почела је свеопшта пуцњава. Са тим у сваком случају Илија Јуришић нема никакве везе. Ево завршавам. Веће било да верује овим сведоцима који су једини чули речи које је изговорио Илија Јуришић, било да им не верује, с обзиром да ако им не верује нема нити једног другог доказа који би уопште би му рекао у ком моменту је ова наредба односно пренета наредба изговорена, једина могућа пресуда у овом случају би била ослобађајућа пресуда за Илију Јуришића.

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Хвала колега, колега Ђорђе.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ја сам сматрао да, односно бар ја гледам одредбу Законика о кривичном поступку, односно спровође главног претреса пред Апелационим судом, да се спроводи по одредбама за главни претрес пред првостепеним судом, да би то требало бити завршне речи, односно да је колега тужилац био тај који је требао први да се изјашњава али немам ништа против да ја кажем исто неколико реченица на овакав начин. Да се надовежем на колегу и његову прву поставку која се веже за нешто што се зове перфидија, у овој пресуди поред низа доприноса кривично-правне мисли, имамо на страни 35. у пасусу 4 чак да перфидија представља и кривично дело дакле каже јер током поступка сведоци наводе да се знало преко медија да постоји договор о изласку јединице ЈНА из Босне. да су у међувремену пардон, чак и да није постојао договор између ЈНА и Босне и Херцеговине о мирном повлачењу, то не би имало утицаја на постојање овог кривичног дела имајући у виду да је за постојање кривичног дела перфидија потребно да је постојао договор. Тако јел имамо да је кривично дело перфидија, то је нешто ново, вероватно ће у неком новом будућем Кривичном законику тако се нешто наћи. Оно што, мимо оног што сам дао у жалби, након доказа који су овде извели, желим да кажем следеће. Ово веће је коначно расправило питања која су морала бити расправљена и пре него што је дошло, не до оптужења, него уопште до подношења кривичне пријаве на којој се на месту, чиними се 47, нашло име Илије Јуришића. Наравно, ако члан 15 став 2 Законика о кривичном поступку каже на чији терет пада доказивање нечије кривице, да је та питања која сте ви поставили морао да пита тужилац али очигледно је знао зашто их није поставил, одбрана се држи оног принципа да не постављамо питања на која не знамо одговор јер мислим, ја то морам рећи и мени је познато да вештак Миле Стојковић има канцеларију у овом суду односно у овој згради и врло активно учествује у раду Тужилаштва за ратне злочине, наравно ја немам ништа против и ја се чак шта виште слажем са већином навода тог вештака, али из чисто тог прагматичног разлога ја та питања нисам поставил али сте ви поставили, а то су следећа питања. Ко је активно легитимисан да нареди било који па и дозвољени начин борбе, питали сте и то да ли је заседа дозвољени начин борбе, а питали сте и то да ли је заседа као начин борбе односно оперативна радња или тактичка или не зnam како да зависи на ком нивоу се ради да ли представља тајну или јавну радњу. Вештак Стојковић је врло јасно одговорио на та три питања, па је тако на прво питање одговорио каже начин борбе је дозвољен или недозвољени наређује у конкретној ситуацији Кризни штаб чији су војни стручњаци или војни стручњак припремио, односно припремили све елементе борбеног распореда јединице и њихово дејство. Исто тако је рекао да доктринарно заседа представља дозвољени начин борбе. Исто тако је рекао да заседа у свом бићу садржава тајну, дакле представља тајну припрему и потпуну скривеност борбеног распореда. Зашто је то сад битно, битно је што је по овом оптужници и овој пресуди о којој ви данас расправљате Илија Јуришић члан не Кризног већ Оперативног штаба и ни на који начин, ни објективно ни субјективно, није био у позицији да нареди било какву употребу јединице, односно примену било каквог дозвољеног или недозвољеног начина борбе. Нити један изведен доказ, па чак и они које је суд прибављао основом

члана 15 став 4 Законика о кривичном поступку, колега сматра погрешно тумачио односно мало прешироко, ни на који начин не повезује било коју радњу или пропуст Илије Јуришића са одлуком о стварању услова за дешавању у Брчанској Малти 15.05.1992. године. Вештак нам је дао три могуће супозиције дешавања на Брчанској Малти. Сматрам да је разлог зашто је веће позвало тог вештака јер то није нова околност коју је он изнсо на испитивању пред овим већем него је то било још на првом главном претресу, дао је три могућности, сматрам да сте га ви позвали управо да се определи да каже, да ли је то прва, друга или трећа или нека четврта али да каже конкретно ако постоји доказ да се конкретно определи за једну од тих могућности. Оно од чега полази и вештак, и са тим се можемо сложити, да је акција испраћања из града јединице којом командује М.~~...~~ Д.~~...~~ један односно којом не командује М.~~...~~ Д.~~...~~, него тог конгломерата људства, што униформисаног што неуниформисаног, које излази у тој колони, дакле, да је та акција припремљена стручно од стране стручкања војне некакве на образбе. Са тим ћемо се сложити. Исто тако, полазећи од тога што вештак у теоретским поставкама говори, ту стручну припрему те акције наређује и спроводи Кризни штаб да ли командант, начелник или како се већ зове у Кризном штабу, сви остали испод реализују наређење које се зове наређење за спровођење одређене акције. Та акција може бити дозвољени начин борбе, може бити недозвољени начин борбе али наређење, онај ко наређује примену тог начина је Кризни штаб, односно руководилац Кризног штаба. Оно што разликује те три поставке о којима говори вештак полази од те претпоставке да је све беспрекорно организовано, али је циљ спровођења те акције различит па каже зато да је први циљ могући први циљ да се изиђе у зону кретања колоне и да се колона уништа да јој се нанесу губици итд. Други циљ може бити циљ како он каже одвраћања, значи ја постављам потпуно јединице у борбени распоред који је видљив и зна га, односно познат је другој страни, показујем му моју моћ, моју снагу, управо да бих га одвратио од свих могућих помисли или акција које би ишли на уштрб циља због којих је јединица постављена, а постављена је да све прође како треба. Дакле, говорим о другој супозицији. Трећа могућност, односно трећи циљ јест везан за овај други, дакле, да је све постављено да све прође како треба, али унутар тих јединица или унутар командног структуре постоји део коме није интерес да се заврши како треба и које ће са дејством било ког интензитета било ког начина произвести ово што је произведено, а да се ствар десила управо тако, каже вештак који је на саслушању, односно испитивању, на страници 44, то је из оног главног од 27.09.2012. године рекао, каже, такође је могуће да је унутар ње нека неформална група могла све то да искомпромитује, што ја лично мислим да се десило. Ја то с обзиром да сам му конкретна питања поставио да ли остаје код једне реченице, друге реченице, треће реченице, рекао да ја лично сматрам да је он на тај начин се определио за коју могућност верује да је узроковало дешавања 15.05.1992. године. Дакле, Кризни штаб је организовао организацијско-формацијску структуру која се састоји од 5 некаквих јединица МУП-а, Кризни штаб је поставио ватрени систем, Кризни штаб је поставио услове употребе тих јединица, употребе ватреног система, али унутар тих

њихових структура нека неформална група је изазвала ову акцију, нити, односно ова дешавања која су завршила овако трагично, са оволико крви, нити један изведен доказ не повезује Илију Јуришића на било који начин са било којом неформалном структуром. Доказ главни који је тужилац као "тачку на И" увео у ову судницу, у ову управу судницу, само пред првостепеним већем, био је сведок "Алфа", који је требао да докаже да унутар тих структура постоји некаква организација која, мимо команде званичне, ради посао, односно треба да изазове то што се десило 15.05. Па тако сведок "Алфа" каже да је тог јутра 15-ог био на одређеном састанку заједно са још двојицом, тројицом својих колега, са његовим безграницним овлашћењем био ту, али није испричао шта је радио, али оно што је врло битно, а што се пресудом не помиње, нити колега тужилац у одговору на жалбу, то помиње, јест да овај човек каже Илија Јуришић са тим нема никакве везе. Илија Јуришић је гласом на ватру одговорити ватром, дакле, потпуно неутицајни на догађања ту, глас је дошао, како је он рекао 15 минута након почетка дешавања у Брчанској Малти. Да ли ћемо на крају поверовати коначно да су речи које је Илија Јуришић говорио "на ватру одговорити ватром", да ли ћемо поверовати да је наређење да се те речи кажу у етар издао М.
Б.
Да ли ћемо поверовати дакле тим људима који су били у зони кретања колоне, када кажу да су само они који су имали мотороле то могли чути, али никаква реакција није произведена том наредбом или тим речима управо зато што догађај траје, што пуцњава увек траје. Да ли ћемо веровати, односно ако не верујемо или ако тужилац и првостепено веће не верују командирима јединица које су део како каже тужилац те непријатељске стране, да ли ћемо веровати људима који су део наше стране, који данас живе у Србији, да ли ћемо веровати сведоку Н.
И.
Ј., који је
јединице која се налази у гротлу дешавања, дакле у гротлу на Брчанској Малти, за кога је овај вештак овде сада нашао да се чује нешто што нико овде други није чуо, да он говори о томе не пузати док ми не наредимо, ми ћемо их побити, ово, оно. Тада човек је био овде у овој судници, тада човек је био и пред Апелационим судом уживо, да тужилац некога ко је учествовао у убијању 50 људи, није извео на оптуженичку клупу, ја то не могу да свхатим. Ако верује да је он изговорио оне речи које је вештак рекао да је изговорио, односно ако верује да је цела ствар била организована тако, а не може бити како каже вештак организована да командир јединице која извршава напад, не зна за то. Дакле, имаш у власти овде човека који у том учествује, у крајњој линији који се налази на кривичној пријави, не предузимаш ништа. То је доказ да је Илија Јуришић колатерална штета. Кога и чега не знам. Ми се ниједног момента нисмо желели бавити историјом. Ми се ниједног момента нисмо желели бавити шта је радио и да ли је радио по правилима које му налаже, М.
Д.
С.
Б.
ни било ко други. Ми смо се бавили Илијом Јуришићем, а Илије Јуришића, у овим догађајима, како год их описали и како их год назвали, нема. Према томе, једино што очекујемо од овог већа јесте да се издигне изнад дневне политike и изнад уопште политike која се спроводи на неки начин, не желим да будем погрешно схваћен, али не можемо, судови не могу да размишљају о томе која је последица ослобађајуће пресуде за човека који је био три године у притвору. Дакле, пред вама су чињенице, пред

вама је право. У тим чињеницама нема Илије Јуришића, али постоји његово право да од вас добије праведну и једину закониту пресуду, а то је ослобађајућа пресуда. Хвала вам.

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Хвала. Изволите тужиооч.

Заменик Тужиоца за ратне злочине Милан Петровић: Изведени докази пред овим Апелационим већем на рочишту два претреса показују да је правilan закључак суда изнет у првостепеној пресуди К-По2.бр.53/10 од 02. децембра 2013. године, о постојању свих битних елемената кривичног дела употреба недозвољених средства борбе из члана 148 став 2 и 1 Кривичног закона Савезне Републике Југославије у радњама оптуженог Јуришић Илије, као и да на страни оптуженог Јуришића нема околности које би искључиле његову кривичну одговорност за ово исто дело. Оно што сам рекао за жалбене наводе на првостепену пресуду у свом одговору, при њима у потпуности остајем. А овога пута имајући у виду поновољено извођење ова два доказа путем вештака војне струке Мила Стојковића и данас Слободана Јовићића, додао бих и следеће. И по једном и по другом вештаку недвосмислено се ради о заседи препадно-диверзантског типа која је унапред добро припремљена и осмишљена. За овакав вид заседе препадно-диверзантског типа подразумева се и употреба снајпериста. И један и други вештак о употреби снајперског оружја су сагласно потврдили да је употреба снајпериста почела на други део колоне, гађајући возаче са циљем да се заустави возило и запречи пролаз целом делу другог дела колоне. Да су заиста снајперисти постојали сведочио је заштићени сведок "Алфа" који је био један од њих. Он је испричao о својој улози у потпуности, с тим што је изоставио део који се односи на дејство његовог оружја, са места где се он налазио, по колони. Како се то одигравало на терену, да ли је то било стихијски или не, подсетио бих само на анализу коју је учинио вештак Јовићић и где он то на 122. страни каже за једног од командира пре наиласка колоне ЈНА како се он понаша јер су његове речи забележене на аудио-снимку "Заузмите овде положаје. Немој случајно неко да би метак опалио", понавља три пута. "Пазите и на цивиле. Пазите на цивиле за Београд. Назад. Немој да устајете из заклона". И вештак Јовићић даље закључује каже, може се закључити да је на раскрсници Брчанска Малта била потпуно организована наоружана структура људи, територијалци, полиција и тако даље. Одбрана на неки начин јел сугерише да је тужилац погрешио у случају евентуалног оптужења или вођења поступка против Нике Јурића који је изнео како су се они понашали и да су заиста напали колону и да су њуцали по војницима. Сведок је из друге државе, дошао је и позван у својству сведока, њега штити Конвенција, то је дакле у том домену све јасно. Због свега тога, ја предлажем да суд жалбу бранилаца оптужених одбије као неосноване, а првостепену пресуду потврди. Хвала.

Председник већа-судија Омер Хациомеровић: Хвала колега. Да ли још неко нешто има да дода? Нема.

Претрес је завршен.

Одлука ће бити достављена преко првостепеног суда.

Хвала свима.

Записничар

Председник већа-судија